

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 35.

Tiende Session.

11te Møde.

Onsdagen den 14de October.

(Fortfat.)

Tfsherning: I den Lov, der nu foresligger, er der paa en Maade givet et Princip Anvendelse, som det er ønskeligt, og jeg troer nødvendigt, paa en eller anden Maade bliver indført i alle vore Lønningslove, og det er det Princip, at give Gagetillægget i Byg. Marsagen, hvorfor man her har holdt sig til Bygget, tiltrods for alle de Indsigelser, som iøvrigt ere gjorte derimod, er den, at de Instituter, som her ere under Omtale, og hvor Lønnen skal finde Sted i Byg, have deres Indtægter i Byg; man finder det mere ligesom frem at betale de paagældende Embedsmænd med den Mønt, som man selv modtager, og alle Bedkommende maae ogsaa finde sig tilfredse dermed; de kunne ikke faae Andet end det, som bliver taget ind. Men jeg troer, at medens denne Betragtning i sig selv er fuldkommen rigtig, bør man ikke give den Anvendelse, den her har faaet, sit Medhold; jeg troer, at man under Lovens videre Behandling maa komme til at tage Sagen noget anderledes. Naar man lægger Mærke til, hvorledes Gagesatserne ere stillede — jeg vil tage § 1; thi det er egentlig den, hvorpaa mine Betragtninger komme til Anvendelse, og hvor de lettest ville blive forstaaede — jeg siger altsaa, naar man tager de faste Gager i § 1, vil man see, at de omtrent svare til de Gager, som nu gives, og at der til disse Gager, til Pengelønnen, føies et fast Tillæg af 90 Edr. Byg for enhver af de paagældende

Embedsmænd; tager man de nuværende Priser, er det et meget betydeligt Tillæg, men jeg vil tage en anden Maalestok, som jeg troer vil forstaaes bedre. Sætte vi f. Ex. 1 Edr. Byg til de 4 Rd., som vi i den Dyrtidslov, der gjælder for indværende Finantsaar, have sat som den laveste Priis, hvorpaa Bygprincippet skal finde sin Anvendelse, saa fremkommer ganske simpelt Tillægget til Gagerne, naar vi multiplicere Lønde-Antallet med 4, det vil altsaa sige, at en Gage paa 1,200 faaer et fast Tillæg af 360 Rd.; Sagen bliver altsaa paa eengang, uanset Dyrtiden, forholdt med 360 Rd. eller med 30 pCt. og desuden med det Tillæg, som ligger i den høiere Priis paa Bygget; naar vi sætte denne f. Ex. til 6 Rd., saa vil det yderligere Tillæg altsaa blive 180 Rd. Denne Forholdelse af 30 pCt. er efter min Mening for høi; jeg troer, at det vilde være langt rigtigere at give Princippet Anvendelse ved at staae ind paa en anden Wei. Jeg troer, at vi kunne betragte 1,200 Rd. som den faste Gage under almindelige Forhold — og ved almindelige Forhold forstaaer jeg saadanne Tider, hvor Bygprisen er 4 Rd. — af disse 1200 Rd. tage vi dernæst 400 Rd., repræsenterende 100 Edr. Byg; paa den Maade kommer Sagen til at bestaae af 800 Rd. i Penge og 100 Edr. Byg, der kun skal regnes efter en Capitelstart af indtil 4 Rd., men derunder kommer Capitelstartprisen ikke i Betragtning. Naar vi gaar frem paa den Maade, saa faae vi 1200 Rd. som den virkelig faste Gage, og Alt hvad de 100 Edr. Byg er mere værd end 400 Rd., det kommer den Paagældende til Fordeel. Forandre vi Lovudkastet derhen — og Afvigelsen fra Forholdet, saaledes som det nu staaer i Lovudkastet, vil ikke blive meget